

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 188.

Tolvte Session.

48de Møde.

Torsdagen den 29de Novbr. Kl. 1.

(Fortsat.)

J. N. Hansen: I Anledning af det Spørgsmaal, der er kommet under Dmtale ved Forslaget Nr. 23, maa jeg tillade mig at udtale et Par Ord. Det seer efter min Mening ganske besynderligt ud, at man ved nærværende Lov vil have Loven af 4de Juli 1850. Man har jo i mange Aar anerkjendt fra alle Sider, at det var ønskeligt og i Almindeligheds Interesser, om Fæstevæsenet kunde blive afløst; derom har hidtil ikke været nogen Strid, men Uenigheden har kun dreiet sig om, hvorvidt man skulde gjøre det ved en Lov, der giver Brugerne en Rettighed til at faae Steberne til Eiendom, eller hvorvidt man skulde stræbe hen til at naae sit Maal ved at de ved frivilligt Salg gik over fra at være Fæstesteder til at blive Selveiendom. Lovgivningsmagten har i disse Aar stadig ved flere Beslutninger og ved mange eenstemmige Udtalelser her i Thinget yttret et stærkt Ønske om, at denne Overgang fra Fæste til Selveiendom mere og mere maatte fremmes ved frivillige Overenskomster, og man har derfor ved Loven af 4de Juli 1850, med Hensyn til Stempelovgivningen, givet en Rettelse, naar Steberne overgaae til Brugerne, deres Børn eller Svigerbørn. Nu er det jo alle vitterligt, at der endnu staaer meget tilbage med Hensyn til denne Sag, og det er ligeledes alle vitterligt, at i de sidste Aar ere disse frivillige Salg skrumpede meget ind, have

tabt sig meget, og nu skulde man desuagtet gaae hen og hæve den Rettelse, som man tidligere har givet for at fremme disse Overenskomster? Det lader, som om man nu mener, at det vilde være ønskeligt at opgive hele denne Sag, at stille Fæstevæsenet under de almindelige Lovgivningsbestemmelser i saa Henseende og opgive Bestræbelserne efter at komme bort derfra og mere og mere over til Selveiendom. Jeg kan ikke troe, at Rigsdagen, navnlig Folkethinget, vil give sit Minde til, at man hæver disse Begunstigelser for det Første, saalænge denne Sag staaer, som den staaer; thi vel er der nu forsøgt at slaae ind paa den Vej, at reformere Fæstevæsenet, hvilket jo ogsaa er en Nødvendighed, naar man gaaer ud fra, at det endnu i en Række af Aar skal bestaae, men jeg har dog stadig betragtet det, som om det kun var en midlertidig Foranstaltning; jeg har ikke antaget, at det, at man vilde reformere Fæstelovgivningen, skulde antyde, at man nu ikke længer ønskede Selveiendoms Fremme, at man nu vilde, at de Fordeiendomme i Danmark, der ere Fæstegods, skulde vedblive at være det; det seer, som sagt, her ud, som om det skulde være Meningen. Det har undret mig, at den ærede Ordfører, som i Mødet igaar Aftes tilfagde mig sin fulde Understøttelse til at ville fremme Fæstevæsenets Overgang til Selveiendom, naar det, som han sagde, kunde skee paa en retfærdig og billig Maade, allerede her ved denne Lov gjør Sit til, at forhindre Fæstets Overgang til Selveiendom paa den Maade, der fremfor nogen anden kan siges at være en retfærdig og billig, nemlig naar det seer ved frivillig Overenskomst mellem begge